Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (andra avdelningen i utökad sammansättning)

den 17 december 2025 *

”Institutionell rätt – Tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets ledamotsstadga – Bestämmelser för kostnadsersättning och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter – Ändring av bestämmelserna om frivillig tilläggspension – Meddelande om fastställande av rätten till frivillig tilläggspension – Invändning om rättsstridighet – Förvärvade rättigheter – Rättssäkerhet – Berättigade förväntningar – Rätten till egendom – Proportionalitet – Parlamentets oberoende – Likabehandling – Begäran om att handlingar ska avlägsnas från akten”

I de förenade målen T-620/23–T-1023/23,

Enrique Barón Crespo, Madrid (Spanien), och övriga sökande vars namn anges i bilagan [1], företrädda av advokaterna J. Martínez Gimeno, X. Codina García-Andrade, F. Díaz-Grande Rojo och S. Fernández Tourné,

sökande,

mot

Europaparlamentet, företrätt av N. Görlitz, M. Ecker, J.-C. Puffer och C. Burgos, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

meddelar

TRIBUNALEN (andra avdelningen i utökad sammansättning)

vid överläggningen sammansatt av ordföranden A. Marcoulli (referent) samt domarna J. Schwarcz, L. Madise, W. Valasidis och L. Spangsberg Grønfeldt,

justitiesekreterare: handläggaren P. Nuñez Ruiz,

efter den skriftliga delen av förfarandet, bland annat beslutet av den 30 november 2023 att förena målen T-620/23–T-1023/23 vad gäller det slutliga avgörandet,

efter förhandlingen den 19 juni 2025,

* Rättegångsspråk: spanska.

[1] Förteckningen över de övriga sökandena har endast bifogats den version som delgetts parterna.

följande

Dom

1 Sökandena, Enrique Barón Crespo och de övriga fysiska personer vars namn anges i bilagan, har med stöd av artikel 263 FEUF yrkat ogiltigförklaring av det första beslutet om utbetalning av den pension som de uppbär enligt systemet för frivillig tilläggspension för Europaparlamentets ledamöter (nedan kallat SFTP), med tillämpning av det beslut som parlamentets presidium fattade den 12 juni 2023 om ändring av tillämpningsföreskrifterna för Europaparlamentets ledamotsstadga (EUT C 227, 2023, s. 5) (nedan kallat 2023 års beslut), liksom de därpå följande besluten om utbetalning.

I. Bakgrund till tvisten

2 Sökandena är före detta parlamentsledamöter som har anslutit sig till och betalat avgifter till SFTP eller deras rättsinnehavare. De började uppbära sin pension enligt SFTP innan 2023 års beslut antogs.

3 Genom artikel 1 i 2023 års beslut infördes en ny bestämmelse, 1a, i artikel 76 i tillämpningsföreskrifterna för Europaparlamentets ledamotsstadga, vilka antogs genom Europaparlamentets presidiums beslut av den 19 maj och den 9 juli 2008 (EUT C 159, 2009, s. 1) (nedan kallade tillämpningsföreskrifterna för ledamotsstadgan), som äger tillämpning från och med den 1 juli 2023. I bestämmelsen föreskrivs följande:

”För pensioner som ska utbetalas före den 1 juli 2023 till före detta ledamöter eller andra förmånstagare enligt artiklarna 1, 3 och 4 i bilaga VII till bestämmelserna [för kostnadsersättningar och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter] ska de belopp som ska utbetalas från och med den dagen minskas och anpassas enligt följande:

a) Pensionsbeloppet enligt artikel 2.1 i bilaga VII till bestämmelserna för [kostnadsersättningar och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter] och de högsta och lägsta pensionsbeloppen enligt artikel 2.2 i den bilagan ska minskas med 50 %.

b) Grundlönen för en domare vid Europeiska unionens domstol i den mening som avses i artikel 2.1 och 2.2 i bilaga VII till bestämmelserna för [kostnadsersättningar och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter] ska vara den aktuella grundlönen den 30 juni 2023 och får inte uppdateras efter det datumet.”

4 Parlamentet tillställde var och en av sökandena ett första beslut om utbetalning av den pension som de hade rätt till enligt SFTP med tillämpning av den ändrade bestämmelsen i tillämpningsföreskrifterna för Europaparlamentets ledamotsstadga, som nämns i punkt 3 ovan, och därefter ytterligare beslut om utbetalning (nedan kallade de angripna besluten).

II. Parternas yrkanden

5 Sökandena har, såsom deras talan slutligt bestämts, yrkat att tribunalen ska

– ogiltigförklara de angripna besluten, och

– förplikta parlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

6 Parlamentet har yrkat att tribunalen ska

– ogilla sökandenas respektive talan, och

– förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

III. Rättslig bedömning

A. Inledande överväganden såvitt gäller SFTP

7 Fram till dess att ett enhetligt pensionssystem för alla ledamöter hade införts reglerades pensionerna av bestämmelserna för kostnadsersättningar och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter (nedan kallade Peam). Ledamöterna erhöll pension från den medlemsstat för vilken de valts. Om det nationella systemet inte medgav rätt till någon pension eller om nivån på eller villkoren för pensionen inte var identisk eller identiska med dem som gällde för ledamöter av det nationella parlamentet i den medlemsstat för vilken ledamoten valts, kunde denne emellertid, i enlighet med artikel 1.2 i bilaga III till Peam, erhålla en ålderspension eller ett tillägg till ålderspensionen som betalades från Europeiska unionens budget, vars nivå och villkor var identiska med dem som gällde för den pension som ledamöterna av den lägre kammaren i den staten erhöll.

8 Oberoende av den pension som redogjorts för i punkt 7 ovan, och på grund av de stora skillnaderna mellan de nationella pensionssystemen, inrättades ett provisoriskt tilläggspensionssystem, som var öppet för samtliga ledamöter enligt fastställda villkor. Den 12 juni 1990 antog parlamentets presidium (nedan kallat presidiet) bestämmelserna om SFTP, vilka infördes, *in fine*, i bilaga VII till Peam. Enligt artikel 1 i denna bilaga var syftet med SFTP att garantera en livslång tilläggspension för dem som valde att ansluta sig till systemet, i avvaktan på antagandet av en gemensam pensionsordning. Beräkningsunderlaget för avgifterna och pensionsbeloppen var 40 procent av lönen för en domare vid Europeiska unionens domstol. SFTP finansierades till en tredjedel av de anslutna ledamöternas avgifter och till två tredjedelar av parlamentet. Systemet följde en kapitaliseringsmodell som ursprungligen grundade sig på en försäkringsteknisk balans, vilken bland annat innebar att en ledamots årliga avgift motsvarade en tredjedel av de pensionsrättigheter som intjänats under samma år, varvid parlamentets årliga avgift täckte de återstående två tredjedelarna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 oktober 2011, Purvis/parlamentet, T-439/09, EU:T:2011:600, punkt 45).

9 Parlamentets kvestorer inrättade en tilläggspensionsfond benämnd ”Fonds de pension – députés au Parlement européen”, i form av en ideell förening (nedan kallad fonden). Denna fond hade till uppgift att ta emot avgifter från ledamöterna och parlamentet, förvalta dessa tillgångar och betala ut tilläggspension. Under mars 1994 bildade fonden själv ett investeringsbolag med rörligt kapital (SICAV) enligt luxemburgsk rätt, benämnt ”Fonds de pension – Députés au Parlement européen, Société d’investissement à capital variable”, som förvaltade fondens placeringar.

10 Ledamotsstadgan, som antogs genom Europaparlamentets beslut av den 28 september 2005 om antagande av Europaparlamentets ledamotsstadga (2005/684/EG, Euratom) (EUT L 262, 2005, s. 1) (nedan kallad ledamotsstadgan), trädde i kraft den 14 juli 2009, vilket var den första dagen under parlamentets sjunde valperiod. Genom ledamotsstadgan inrättades ett slutligt

pensionssystem för ledamöterna. I det avsnitt i ledamotsstadgan som gäller övergångsbestämmelser föreskrivs i artikel 27.1 bland annat att den fond som parlamentet inrättat kommer att kvarstå efter den 14 juli 2009 för de ledamöter eller före detta ledamöter som redan förvärvat rättigheter i fonden. Enligt artikel 27.2 i ledamotsstadgan ska de förvärvade rättigheterna till fullo kvarstå, och parlamentet kan fastställa förutsättningar och villkor för förvärv av nya rättigheter. Därutöver kan ledamöter som redan är anslutna till SFTP – enligt artikel 27.3 och 27.4 i ledamotsstadgan – inte, förutom i undantagsfall (se punkt 11 nedan), förvärva nya rättigheter i fonden, och den ska inte vara öppen för ledamöter som väljs in för första gången från och med år 2009.

11 Ledamotsstadgans tillämpningsföreskrifter trädde i enlighet med artiklarna 73 och 74 där i kraft den 14 juli 2009, och samma dag upphörde – med förbehåll för övergångsbestämmelserna – Peam att gälla. Såsom övergångsbestämmelse föreskrivs i artikel 76 i ledamotsstadgans tillämpningsföreskrifter, i den lydelse som gällde den dag då stadgan trädde i kraft, följande:

”1. De (frivilliga) tilläggspensioner som godkänts enligt bilaga VII till bestämmelserna för kostnadsersättning ska fortsätta att betalas ut genom tillämpning av den bilagan till de personer som mottagit en sådan pension före det datum då ledamotsstadgan träder i kraft.

2. De pensionsrättigheter som förvärvats fram till den dag då ledamotsstadgan träder i kraft genom tillämpning av ovannämnda bilaga VII ska kvarstå. De betalas ut enligt villkoren i den bilagan.

3. De ledamöter som valts 2009 och

a) som var ledamöter under en föregående valperiod,

b) som redan förvärvat eller höll på att förvärva pensionsrättigheter enligt systemet med tilläggspensioner,

c) för vilka den medlemsstat där ledamoten blivit vald beslutat om ett undantag i enlighet med artikel 29 i ledamotsstadgan eller som enligt artikel 25 i ledamotsstadgan själva valt ett nationellt system,

d) som inte har rätt till en nationell pension eller en EU-pension till följd av utövandet av mandatet som ledamot i Europaparlamentet,

kan förvärva nya rättigheter i enlighet med nämnda bilaga VII efter det datum då ledamotsstadgan träder i kraft.

4. Avgifterna till fonden … ska betalas via ledamöternas privata fonder.”

12 I och med att ledamotsstadgan och dess tillämpningsföreskrifter trädde i kraft upphörde avgiftsfinansieringen av fonden, med förbehåll för tillämpningen av det undantag som föreskrivs i artikel 76.3 i dessa föreskrifter.

13 De bestämmelser som gäller SFTP har ändrats vid flera tillfällen på grund av fondens ekonomiska svårigheter, vilka förvärrades till följd av finanskrisen åren 2007/2008 och det förhållandet att fonden, med vissa undantag, efter det att ledamotsstadgan och dess tillämpningsbestämmelser trädde i kraft, inte längre tillförs medel (se punkt 12 ovan).

14 Ledamöternas avgiftssats har således höjts vid flera tillfällen: en exceptionell avgift för att täcka fondens underskott togs ut från avgiftskollektivet och parlamentet mellan åren 1996 och 1998, den ålder som krävs för att uppbära tilläggspension har höjts, möjligheten till förtidspensionering vid 50 års ålder avskaffades år 2009, liksom möjligheten att erhålla utbetalning av pensionen i form av ett engångsbelopp, och en avgift om fem procent har införts på alla pensionsutbetalningar, såvitt gäller pensioner som betalas ut från och med den 1 januari 2019.

15 Genom 2023 års beslut höjde parlamentet pensionsåldern från 65 till 67 år och satte inte bara ned beloppet för de tilläggspensioner som ska betalas ut från och med den 1 juli 2023 till hälften, utan även beloppet avseende de pensioner som skulle betalas ut före detta datum, i fråga om de belopp som förfaller till betalning från och med den dagen. Parlamentet beslutade således att sätta ned de belopp som ska betalas ut enligt SFTP från och med den 1 juli 2023 till hälften, oavsett om förmånstagarna förvärvat sina pensionsrättigheter före eller efter antagandet av 2023 års beslut. Genom 2023 års beslut avskaffades också indexeringen av pensionsbeloppen, som tidigare gjordes med utgångspunkt i grundlönen för en domare vid Europeiska unionens domstol.

16 I 2023 års beslut motiveras de kraftfulla åtgärder som vidtagits med fondens ”extremt svåra” situation, då tillgångarna vid utgången av år 2022 uppgick till 52,8 miljoner euro medan de årliga belopp som ska betalas ut i pension beräknades uppgå till mellan 22 och 23 miljoner euro fram till år 2030. I beslutet anges att fondens tillgångar kunde komma att vara förbrukade år 2024, och att de skulle vara förbrukade senast år 2025, detta med ett ofinansierat försäkringstekniskt underskott på cirka 310 miljoner euro. Enligt 2023 års beslut syftar de åtgärder som vidtagits till att rädda fonden på kort sikt, genom att förlänga dess livslängd till år 2027, och att skydda de europeiska skattebetalarna genom en minskning av fondens underskott till 86 miljoner euro.

B. Parlamentets begäran om att två handlingar ska avlägsnas från akterna

17 Parlamentet har begärt att de två utlåtanden som dess rättstjänst har avgett och som bifogats ansökningarna ska avlägsnas från akterna. Enligt parlamentet rör det sig om konfidentiella interna handlingar vars offentliggörande det inte har godkänt.

18 Sökandena har motsatt sig parlamentets begäran. De har gjort gällande att de två utlåtanden från parlamentets rättstjänst som lagts fram är mycket informativa. De har tillagt att 2005 års utlåtande utgör en integrerad del av den rapport från fondens styrelse som tillställdes presidiet och att parlamentsledamöterna, i fråga om 2018 års utlåtande, har rätt att ta del av samtliga handlingar som finns hos parlamentet eller ett utskott och att de, i så fall, inte skulle ha nekats att ta del av detta utlåtande.

19 Det ska inledningsvis, å ena sidan, erinras om att principen om parternas likställdhet i processen, som är en naturlig följd av själva begreppet ”rättvis rättegång”, vilken bland annat garanteras i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan), kräver att varje part ges en rimlig möjlighet att lägga fram sin sak, och sin bevisning, på villkor som inte ger denna part väsentliga nackdelar gentemot motparten. Den princip som gäller i unionsrätten är, å andra sidan, den om fri bevisvärdering, av vilken följer att bevisning som lagts fram i rätt tid endast kan bestridas vid unionsdomstolen genom att det görs gällande att bevisningen har erhållits på ett rättsstridigt sätt (se dom av den 12 juli 2022, Nord Stream 2/parlamentet och rådet, C-348/20 P, EU:C:2022:548, punkterna 128 och 129 och där angiven rättspraxis).

20 När bevisning har lagts fram på ett rättsstridigt sätt av en av parterna, såsom sådana interna handlingar som omnämns i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 2001, s. 43), ska en avvägning göras mellan respektive parts intressen avseende rätten till en rättvis rättegång, varvid hänsyn ska tas till de intressen som skyddas genom de regler som åsidosatts eller kringgåtts i samband med erhållandet av dessa bevis. Unionsdomstolen ska således göra en avvägning mellan, å ena sidan, de intressen som kan tillskrivas den sökande som har ingett denna bevisning, med hänsyn till bland annat det värde som bevisningen kan ha för bedömningen av den talan som väckts, och, å andra sidan, den andra partens intressen, vilka faktiskt och rent konkret skulle kunna undergrävas om denna bevisning behölls i akten (dom av den 12 juli 2022, Nord Stream 2/parlamentet och rådet, C-348/20 P, EU:C:2022:548, punkterna 130 och 131).

21 Det framgår dessutom av fast rättspraxis att det skulle strida mot det allmänintresse som finns av att institutionerna kan inhämta utlåtanden från sina rättstjänster som avgetts helt självständigt, om det godtogs att sådana interna handlingar kan företes inom ramen för ett mål i unionsdomstolen, utan att den berörda institutionen har godkänt detta eller domstolen förordnat om att så ska ske. Genom att utan föregående tillstånd ge in ett sådant rättsutlåtande konfronterar sökandeparten, i ett mål som gäller giltigheten av en angripen rättsakt, nämligen den berörda institutionen med ett rättsutlåtande som upprättats av institutionens egen rättstjänst i samband med rättsaktens beredning. Att tillåta att denna sökandepart kan ge in en institutions rättsutlåtande när denna institution inte har godkänt att handlingen lämnas ut, strider i princip mot kraven på en rättvis rättegång (se dom av den 12 juli 2022, Nord Stream 2/parlamentet och rådet, C-348/20 P, EU:C:2022:548, punkterna 136 och 137 och där angiven rättspraxis).

22 Det har emellertid slagits fast att principen om öppenhet i undantagsfall kan rättfärdiga att en institutions handling, som inte gjorts tillgänglig för allmänheten och som innehåller ett rättsutlåtande, lämnas ut i ett domstolsförfarande, när utlåtandet avsett ett lagstiftningsförfarande för vilket större öppenhet var påkallad (se dom av den 12 juli 2022, Nord Stream 2/parlamentet och rådet, C-348/20 P, EU:C:2022:548, punkt 138 och där angiven rättspraxis).

23 För det första är de två aktuella handlingarna i förevarande fall utlåtanden som har utarbetats av parlamentets rättstjänst. Utlåtandet av den 15 februari 2005, som riktats till den tjänstgörande ordföranden för kvestorerna, vilken är ansvarig för parlamentsledamöternas ekonomiska angelägenheter, avser presidiets befogenhet att ändra Peam. Det rättsliga utlåtandet av den 3 december 2018 gäller en eventuell upplösning av fonden. Rubriceringen av dessa dokument indikerar att det rör sig om konfidentiella rättsutlåtanden. De omtvistade handlingarna är således utan tvivel utlåtanden för juridisk rådgivning i den mening som avses i artikel 4.2 i förordning nr 1049/2001.

24 För det andra står det klart att sökandena inte har begärt parlamentets tillstånd att lägga fram de aktuella rättsutlåtandena inför tribunalen, att tribunalen inte har förordnat om att de ska företes i de aktuella målen och att parlamentet inte har lämnat ut dem efter en begäran avseende allmänhetens tillgång till institutionernas handlingar enligt förordning nr 1049/2001. Det kan därmed konstateras att handlingarna har lagts fram på ett rättsstridigt sätt. Den rätt som parlamentsledamöterna har enligt parlamentets arbetsordning att ta del av alla handlingar som parlamentet förfogar över är inte av sådant slag att den innebär att de har rätt att utan parlamentets godkännande lägga fram en konfidentiell handling i domstol. De omständigheter som sökandena har åberopat, att rättsutlåtandet av den 15 februari 2005 delvis har återgivits i

olika interna handlingar vid parlamentet och att det utgör en bilaga till den rapport från fondens styrelse som tillställts presidiet, har likaledes ingen betydelse för det förhållandet att parlamentet inte har samtyckt till att utlåtandet lämnas ut till sökandena.

25 För det tredje har de aktuella rättsutlåtandena, oaktat att de härrör från parlamentet, inte något samband med ett lagstiftningsförfarande, utan det regelverk som gäller för fonden, vilket inte regleras av parlamentet i egenskap av lagstiftande organ.

26 Under sådana omständigheter skulle ett bibehållande av rättsutlåtandena i akterna innebära ett angrepp på parlamentets rätt till en rättvis rättegång och dess intresse av att bibringas uppriktiga, objektiva och fullständiga utlåtanden. Sökandenas enda intresse, hur legitimt det än må vara, att underbygga den argumentation som de för med stöd av dessa utlåtanden är inte heller tillräckligt för att motivera ett sådant angrepp på parlamentets rättigheter och intressen, särskilt eftersom frågan om huruvida denna argumentation är välgrundad eller inte och följaktligen möjligheten att vinna framgång i målen inte är beroende av att dessa utlåtanden läggs fram. I förevarande fall kan det därför konstateras att utfallet av den intresseavvägning som omnämns i punkt 20 ovan blir att parlamentets rättigheter och intressen ska skyddas (se, för ett liknande resonemang, dom av den 12 juli 2022, Nord Stream 2/parlamentet och rådet, C-348/20 P, EU:C:2022:548, punkt 141 och där angiven rättspraxis).

27 Parlamentets begäran om att rättsutlåtandena av den 15 februari 2005 och den 3 december 2018 ska avlägsnas från akterna ska därför bifallas. Tribunalen kommer således inte att beakta dessa två handlingar.

C. Begäran om åtgärder för processledning

28 Sökandena har framställt en begäran om att tribunalen ska vidta processledningsåtgärder bestående i att förelägga parlamentet att tillhandahålla, för det första, den fullständiga akt som avser antagandet av 2023 års beslut, inklusive såväl tillhörande rapporter som protokoll från alla sammanträden i ärendet, för det andra, alla tekniska och försäkringstekniska rapporter från parlamentet som gäller SFTP och som inte redan finns i akterna samt, för det tredje, de uppskattade finansiella och försäkringstekniska kostnaderna avseende SFTP sedan systemets ikraftträdande jämte kostnaderna för dess årliga budget.

29 Tribunalen har med stöd av artikel 89.3 d i sina rättegångsregler vidtagit åtgärder för processledning i syfte att begära att parlamentet ska förete protokollen från presidiets sammanträden den 17 april och 22 maj 2023, vilka hänvisas till i skäl 2 i 2023 års beslut, samt parlamentets generalsekreterares anteckningar av den 12 april 2023 och den 12 maj 2023 jämte bilagorna till dessa, vilka omnämns i nämnda protokoll. Vid dessa förhållanden finner tribunalen att den har bibringats tillräckliga upplysningar genom de handlingar som parlamentet har överlämnat och att därför inte finns anledning att förordna om att de övriga uppgifter och handlingar som sökandena har begärt att få ta del av ska läggas fram.

D. Prövning i sak

30 Sökandena har gjort gällande att de angripna besluten är rättsstridiga, eftersom de grundar sig på 2023 års beslut, vilket också är rättsstridigt i den del det däri föreskrivs att det pensionsbelopp som ska betalas ut enligt SFTP minskas med hälften och att indexeringen av detta belopp avskaffas (nedan kallade de två ifrågavarande åtgärderna).

31 Sökandenas enda grund, invändningen om att 2023 års beslut är rättsstridigt, består av fem delgrunder: Den första delgrunden gäller åsidosättande av artikel 27.2 i ledamotsstadgan och bestämmelserna i parlamentets arbetsordning, den andra överträdelse av principerna om rättssäkerhet och skydd för förvärvade rättigheter, den tredje åsidosättande av det väsentliga innehållet i rätten till egendom och principerna om skydd för parlamentets oberoende och likabehandling, den fjärde åsidosättande av proportionalitetsprincipen och den femte åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar.

32 Tribunalen finner det lämpligt att inte bara pröva den andra och den femte delgrunden utan även den tredje och den fjärde delgrunden tillsammans, eftersom de gäller åsidosättande av rätten till egendom och åsidosättande av principerna om skydd för parlamentets oberoende och likabehandling.

1. Den första delgrunden: Invändningen om att 2023 års beslut är rättsstridigt av det skälet att beslutet står i strid med artikel 27.2 i ledamotsstadgan och parlamentets arbetsordning

33 Sökandena har hävdat att 2023 års beslut är rättsstridigt, eftersom det innebär en inskränkning i pensionsrättigheter som redan förvärvats enligt SFTP, vilket utgör ett åsidosättande av artikel 27.2 i ledamotsstadgan. De har gjort gällande att denna bestämmelse är utformad som en ”slut-” eller ”skyddsföreskrift”, som i princip syftade till att förhindra att förvärvade eller framtida rättigheter enligt SFTP ändrades före ledamotsstadgans ikraftträdande, till skillnad från rättigheter för ledamöter som fortfarande erlägger avgifter till SFTP, vilka kunde ändras. Denna tolkning bekräftas av de intyg på heder och samvete som lämnats av upphovsmännen till denna bestämmelse samt av artikel 76 i tillämpningsföreskrifterna för ledamotsstadgan. Sökandena motsätter sig också den tolkning av artikel 27.2 i ledamotsstadgan som bestämmelsen givits i rättspraxis, en tolkning som under alla förhållanden inte kan äga tillämpning i de aktuella målen av det skälet att de hade förvärvat sina pensionsrättigheter enligt SFTP innan 2023 års beslut antogs. De har vidare dragit den slutsatsen att presidiet genom att anta detta beslut överskred sina befogenheter enligt artikel 25.2 i parlamentets arbetsordning och att en sådan ändring av rättigheter som förvärvats enligt SFTP endast kunnat genomföras genom en ändring av ledamotsstadgan.

34 Parlamentet har bestritt det som sökandena har anfört.

35 I detta hänseende föreskrivs i artikel 27 i ledamotsstadgan, som återfinns i avsnitt II med rubriken ”Övergångsbestämmelser”, följande:

”1. Den frivilliga pensionsfond som parlamentet har upprättat kommer efter ikraftträdandet av denna stadga att kvarstå för de ledamöter eller före detta ledamöter som redan förvärvat rättigheter i denna fond.

2. De förvärvade rättigheterna skall till fullo kvarstå. Parlamentet kan fastställa förutsättningar och villkor för förvärv av nya rättigheter.

3. Ledamöter som uppbär arvode [som fastställts genom ledamotsstadgan] kan inte förvärva nya rättigheter i den frivilliga pensionsfonden.

4. Fonden skall inte vara öppen för de ledamöter som väljs in i parlamentet för första gången efter det att denna stadga har trätt i kraft.”

36 Sökandena har i huvudsak gjort gällande att artikel 27.2 första meningen i ledamotsstadgan utgör hinder för en minskning av pensionsbeloppet för före detta ledamöter som förvärvat sina pensionsrättigheter före 2023 års beslut.

37 För det första ska det framhållas att en rättighet anses ha förvärvats om den omständighet som ger upphov till rättigheten inträffade före lagändringen. När det särskilt gäller rätten att uppbära ålderspension uppkommer denna rätt i princip vid den tidpunkt då den omständighet som ger upphov till den inträffar, det vill säga vid den tidpunkt då pensionen förfaller till betalning (se dom av den 19 september 2024, Coppo Gavazzi m.fl./parlamentet, C-725/20 P, EU:C:2024:766, punkterna 124 och 125 och där angiven rättspraxis).

38 Det står i förevarande fall klart att samtliga sökande, eftersom deras pensioner förföll till betalning före antagandet av 2023 års beslut, hade förvärvade pensionsrättigheter.

39 För det andra ska det framhållas att det i unionsrätten inte finns någon princip som innebär att förvärvade rättigheter, och än mindre framtida rättigheter, inte i något fall kan ändras eller inskränkas. Det är således möjligt att på vissa villkor ändra sådana rättigheter, efter en avvägning mellan de intressen som berörs (dom av den 9 mars 2023, Grossetête/parlamentet, C-714/21 P, ej publicerad, EU:C:2023:187, punkt 89).

40 För det tredje leder en bokstavstolkning av artikel 27.2 första meningen i ledamotsstadgan inte nödvändigtvis till slutsatsen att unionslagstiftaren haft för avsikt att ”frysa” det pensionsbelopp som en före detta ledamot kunnat göra anspråk på (se, analogt, dom av den 9 mars 2023, Grossetête/parlamentet, C-714/21 P, ej publicerad, EU:C:2023:187, punkt 91). Vad gäller den kontextuella tolkningen av artikel 27.2 i ledamotsstadgan ska det beaktas att denna artikel ingår i nämnda stadgas övergångsbestämmelser. Betraktad som en del av dessa bestämmelser återspeglar artikeln unionslagstiftarens avsikt att fastställa förhållandet mellan det gemensamma pensionssystemet för Europaparlamentets ledamöter, de nationella systemen och SFTP, samtidigt som övergången till det system som införts genom ledamotsstadgan säkerställs (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 september 2021, Ashworth m.fl./parlamentet, T-720/19–T-725/19, ej publicerad, EU:T:2021:580, punkt 79). När det gäller syftet med denna artikel har det fastslagits att unionslagstiftarens må varit att definiera den personkrets som omfattas av SFTP:s tillämpningsområde och att bibehålla systemets fördelar för redan anslutna parlamentsledamöter, till skillnad från parlamentsledamöter som valts in för första gången efter det att ledamotsstadgan trädde i kraft och inte längre kunde ansluta sig till det (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 mars 2023, Grossetête/parlamentet, C-714/21 P, ej publicerad, EU:C:2023:187, punkterna 91 och 92). Av artikel 27.2 i ledamotsstadgan kan däremot inte den slutsatsen dras att unionslagstiftarens avsikt varit att fastställa de materiella villkor som gäller för SFTP, bland annat att förbjuda alla ändringar av dess framtida villkor, inbegripet sådana villkor som påverkar det pensionsbelopp som en före detta ledamot kan göra anspråk på (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 mars 2023, Grossetête/parlamentet, C-714/21 P, ej publicerad, EU:C:2023:187, punkterna 91 och 93).

41 Härav följer att artikel 27.2 första meningen i ledamotsstadgan inte kan tolkas på det sättet att den utgör hinder för en minskning av de pensioner som sökandena har rätt till enligt SFTP. Sökandena kan därför inte med fog hävda att presidiet överskred sina befogenheter genom att anta 2023 års beslut av det skälet att beslutet står i strid med bestämmelserna i ledamotsstadgan.

42 Vad sökandena i övrigt har anfört leder inte till någon annan slutsats.

43 För det första, i motsats till vad sökandena har hävdat saknar det förhållandet att de berörda personerna i de mål som avgjordes genom de domar som omnämns i punkt 40 ovan inte hade förvärvat några pensionsrättigheter, utan endast hade framtida pensionsrättigheter, betydelse för frågan om huruvida tribunalens tolkning av artikel 27.2 första meningen i ledamotsstadgan – en tolkning som har bekräftats av EU-domstolen – är tillämplig i förevarande mål. I denna bestämmelse behandlas nämligen förvärvade rättigheter och framtida rättigheter på samma sätt, och bestämmelsen gör en åtskillnad mellan dem och de nya rättigheter som avses i artikel 27.2 andra meningen i ledamotsstadgan. Av detta följer att den tolkning som unionsdomstolen har gjort, enligt vilken syftet med artikel 27.2 första meningen i ledamotsstadgan varit att definiera den personkrets som omfattas av SFTP:s tillämpningsområde, och inte systemets materiella villkor, såväl är giltig med avseende på ledamöter som har förvärvade rättigheter som ledamöter som endast har framtida rättigheter.

44 För det andra kan artikel 76.1 tillämpningsföreskrifterna för ledamotsstadgan i deras ursprungliga lydelse (se punkt 11 ovan), enligt vilken artikel ”[den] pension … [som ska betalas ut enligt SFTP] ska fortsätta att betalas ut …”, inte tolkas på det sättet att pensionsbeloppet därigenom fryses. Bestämmelsen avser villkoren för utbetalning av pensioner enligt SFTP. Dessa villkor faller således under presidiets allmänna behörighet enligt artikel 25.3 i parlamentets arbetsordning och kan därför ändras av presidiet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 mars 2023, Grossetête/parlamentet, C-714/21 P, ej publicerad, EU:C:2023:187, punkterna 73 och 74).

45 För det tredje har sökandena åberopat intyg på heder och samvete från före detta ledamöter som deltog i förhandlingarna om och vid antagandet av ledamotsstadgan samt dess tillämpningsföreskrifter. Sökandena menar att dessa intyg visar hur artikel 27 i ledamotsstadgan och artikel 76 i dess tillämpningsföreskrifter rätteligen ska tolkas, eftersom bestämmelserna garanterar att erhållna eller framtida pensionsbelopp bibehålls. Sökandena har tillagt att en stor majoritet av de parlamentsledamöter som röstade för ledamotsstadgan var anslutna till SFTP och att de utan en sådan garanti inte skulle ha antagit den.

46 Det ska inledningsvis framhållas, såsom parlamentet har påpekat, att unionsdomstolen, i avsaknad av förarbeten som tydligt ger uttryck för upphovsmännens avsikt med en bestämmelse, endast kan utgå från den räckvidd som följer av den lydelse som använts i texten kan anses ha och tolka bestämmelsen enligt dess bokstavliga och logiska innebörd (se dom av den 20 maj 2010, kommissionen/Violetti, m.fl., T-261/09 P, EU:T:2010:215, punkt 51 och där angiven rättspraxis).

47 I de intyg på heder och samvete som sökandena har lagt fram upprepas dessutom, i huvudsak, att artikel 27 i ledamotsstadgan och artikel 76 i dess tillämpningsföreskrifter har utformats som en garanti för att de rättigheter som förvärvats av personer som är anslutna till SFTP iakttas, eller som en garanti för rätten att erhålla pension även efter det att fonden uttömts, i ett sammanhang vari fonden inte längre i väsentlig grad är föremål för finansiering från och med ledamotsstadgans ikraftträdande. Intyg av detta slag vederlägger inte den tolkning av artikel 27.2 första meningen i ledamotsstadgan som gjorts i de domar som nämns i punkt 40 ovan, enligt vilken denna bestämmelse inte utgör hinder för en minskning av de pensionsbelopp som ska betalas ut till sökandena.

48 Talan kan mot denna bakgrund inte bifallas såvitt avser den första delgrunden.

2. Den andra och den femte delgrunden: Invändningen om att 2023 års beslut är rättsstridigt på grund av att det står i strid med principerna om rättssäkerhet, skydd för förvärvade rättigheter och skydd för berättigade förväntningar

49 Sökandena har genom den andra delgrunden gjort gällande att 2023 års beslut strider mot rättssäkerhetsprincipen, eftersom beslutet inverkar menligt på rättigheter som förvärvats innan detta beslut antogs. De har understrukit att även om det förutsätts att 2023 års beslut kan ha haft en inverkan på förvärvade rättigheter, är den minskning av rättigheterna som genomförts helt utan motstycke vad gäller omfattningen. 2023 års beslut påverkar, särskilt, pensionsrättens grundläggande kännetecken, nämligen rättighetens storlek och parlamentets ansvar att säkerställa utbetalning för det fall fonden töms. De har i sin replik tillagt att rättssäkerhetsprincipen, enligt deras uppfattning, har åsidosatts, av det skälet att 2023 års beslut inte innehöll några övergångsbestämmelser. De har vidare gjort gällande att eftersom parlamentet inte är insolvent kunde det ha tagit på sig en högre budgetkostnad genom att införa en övergångsordning.

50 Sökandena har genom den femte delgrunden gjort gällande att det regelverk som är tillämpligt på SFTP, vilket består av ledamotsstadgan, dess tillämpningsföreskrifter och presidiets beslut av den 1 april 2009, antogs i syfte att säkerställa iakttagandet av principen om skydd för berättigade förväntningar, genom att låta pensionsrättigheter som förvärvats enligt Peam, inklusive pensionsbeloppet, kvarstå. De har tillagt att även om parlamentet hade det ”rättsliga utrymmet” för att kunna fatta 2023 års beslut, har de upprepade försäkringar som parlamentet gett fonden och SFTP-förmånstagarna om att pensionsbeloppen skulle bibehållas, liksom att parlamentet skulle ta sitt ansvar om fondens tillgångar tar slut, begränsat detta utrymme till följd av de berättigade förväntningar som skapats.

51 Parlamentet har bestritt det som sökandena har anfört.

52 Den andra och den femte delgrunden avser i huvudsak två anmärkningar: Den första anmärkningen gäller åsidosättande av principen om iakttagande av förvärvade rättigheter och den andra åsidosättande av principerna om rättssäkerhet och skydd för berättigade förväntningar.

a) Den första anmärkningen: Åsidosättande av principen om iakttagande av förvärvade rättigheter

53 Enligt fast rättspraxis är nya lagar som medför ändringar i den äldre lagen, om inte annat föreskrivits, tillämpliga på framtida verkningar av situationer som uppkommit när den äldre lagen var i kraft. Det förhåller sig annorlunda endast i situationer som uppkommit och blivit slutgiltiga medan den äldre lagen var i kraft, varvid förvärvade rättigheter har uppstått (se dom av den 19 september 2024, Coppo Gavazzi m.fl./parlamentet, C-725/20 P, EU:C:2024:766, punkt 124 och där angiven rättspraxis).

54 När det särskilt gäller rätten att uppbära ålderspension uppkommer denna i princip vid den tidpunkt då pensionen förfaller till betalning (se punkt 37 ovan). Principen om skydd för förvärvade rättigheter innebär emellertid inte att varje ändring av sättet att beräkna en pension som medför en nedsättning av densamma, vilken tillämpas med stöd av bestämmelser som antagits efter det att pensionen förfallit till betalning, utgör ett åsidosättande av dessa förvärvade rättigheter (dom av den 19 september 2024, Coppo Gavazzi m.fl./parlamentet, C-725/20 P, EU:C:2024:766, punkt 126).

55 Det ska nämligen göras en åtskillnad mellan förvärvade pensionsrättigheter och pensionsbelopp. Begreppet ”förvärvade pensionsrättigheter” avser pensionsrättigheter som följer av avgifter som betalats in individuellt av var och en av sökandena och som utgör grunden för beräkningen av den pension som de erhåller enligt SFTP. Detta begrepp kan därför inte förstås på det sättet att det hänvisar till en påstådd rätt till ett fast och oföränderligt pensionsbelopp, beräknat på grundval av de bestämmelser som var i kraft vid tidpunkten för pensionsutbetalningen (se, analogt, dom av den 19 september 2024, Coppo Gavazzi m.fl./parlamentet, C-725/20 P, EU:C:2024:766, punkt 89).

56 Det ska i detta hänseende erinras om att det i unionsrätten inte finns någon princip som innebär att förvärvade rättigheter inte i något fall kan ändras eller inskränkas. Under vissa villkor är det möjligt att ändra sådana rättigheter efter en avvägning av de intressen som berörs (se punkt 39 ovan).

57 Mot bakgrund av detta kan sökandena inte med fog hävda att det förhållandet att 2023 års beslut innebar en minskning av det pensionsbelopp som skulle betalas till SFTP-förmånstagarna i sig utgör ett åsidosättande av principen om iakttagande av förvärvade rättigheter.

58 De invändningar som gäller omfattningen av den minskning av pensionsbeloppen som gjorts genom 2023 års beslut har samband med frågan om huruvida proportionalitetsprincipen har iakttagits och kommer därför att behandlas inom ramen för prövningen av den tredje och fjärde delgrunden, i det att dessa är grundade på en påtalad oproportionerlig inskränkning av rätten till egendom.

59 Den första anmärkningen saknar följaktligen – med förbehåll för prövningen av den invändning som gäller proportionalitetsprincipen – fog och ska därför avfärdas.

b) Den andra anmärkningen: Åsidosättande av principerna om rättssäkerhet och skydd för berättigade förväntningar

60 När det å ena sidan gäller det påstådda åsidosättandet av principen om skydd för berättigade förväntningar, bör det erinras om att rätten att göra anspråk på ett sådant skydd enligt denna princip, som är en förlängning av rättssäkerhetsprincipen, tillkommer varje person som befinner sig i en situation där en unionsinstitution, genom att ge tydliga försäkringar, har väckt grundade förhoppningar (se dom av den 16 december 2020, rådet/K. Chrysostomides & Co. m.fl., C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P och C-604/18 P, EU:C:2020:1028, punkt 178 och där angiven rättspraxis).

61 Tydliga, ovillkorliga och samstämmiga uppgifter från en behörig och tillförlitlig källa utgör en sådan försäkran som kan väcka grundade förhoppningar, oavsett i vilken form de har lämnats. Däremot kan ingen med framgång göra gällande att principen om skydd för berättigade förväntningar har åsidosatts om sådana försäkringar inte har lämnats. När är en försiktig och medveten person kan förutse att en unionsåtgärd kommer att vidtas som kan skada personens intressen, kan vederbörande inte heller åberopa principen om skydd för berättigade förväntningar när denna åtgärd har vidtagits (se dom av den 19 september 2024, Coppo Gavazzi m.fl./parlamentet, C-725/20 P, EU:C:2024:766, punkt 96 och där angiven rättspraxis).

62 När det i ett första led gäller det som sökandena har anfört såvitt gäller de berättigade förväntningar som följer av bestämmelser som reglerar SFTP, det vill säga ledamotsstadgan, dess tillämpningsföreskrifter och presidiets beslut av den 1 april 2009, ska det erinras om att det varken

i ledamotsstadgan eller i dess tillämpningsföreskrifter anges att det finns en rätt att behålla ett visst pensionsbelopp som fastställts enligt de bestämmelser som gällde före antagandet av 2023 års beslut (se punkterna 41 och 44 ovan).

63 Sökandena har härutöver gjort gällande att parlamentet i samband med presidiets sammanträde den 1 april 2009 åtog sig att garantera utbetalningen av pensioner enligt SFTP om fonden skulle bli uttömd genom att använda sin egen budget. De har tillagt att detta beslut meddelades samtliga personer som var anslutna till SFTP och att parlamentet från och med år 2009 angav fondens försäkringstekniska underskott i sina årsredovisningar.

64 Det ska härvidlag framhållas att presidiet under sammanträdet den 1 april 2009 inte bara antog beslutet av samma dag om ändring av Peam, utan också åtog sig att på parlamentets vägnar säkerställa ”rätten för ledamöter som är anslutna till [SFTP] att uppbära en tilläggspension som kommer att bestå efter uttömning[en] av fonden”. Presidiet beslutade också att ”på samma sätt skulle allt kapital som återstod i fonden efter utbetalning av alla pensioner överföras till parlamentet”. Såsom sökandena har påpekat omnämndes detta åtagande i ett meddelande den 3 april 2009 till dem som var anslutna till SFTP.

65 Detta åtagande syftade till att säkerställa de pensionsrättigheter som förvärvats av ledamöterna för det sannolika fallet att fonden uttöms innan samtliga pensionsrättigheter, som förvärvats av medlemmarna, utbetalats (dom av den 18 oktober 2011, Purvis/parlamentet, T-439/09, EU:T:2011:600, punkt 73, och dom av den 13 mars 2013, Inglewood m.fl./parlamentet, T-229/11 och T-276/11, EU:T:2013:127, punkt 66).

66 Med beaktande av dess lydelse och den rättspraxis som det hänvisas till i punkterna 54 och 55 ovan får ett sådant åtagande från parlamentet – att svara för utbetalningen av pensionerna med medel från sin egen budget i syfte att säkerställa iakttagandet av de rättigheter som de som är anslutna till SFTP förvärvat – emellertid inte förväxlas med ett åtagande från parlamentet att säkerställa utbetalningen av pensionsbeloppet enligt definitionen i de bestämmelser som gällde före 2023 års beslut.

67 Sökandena kan därför inte med framgång hävda att parlamentet, genom sitt presidium, vid antagandet av 2023 års beslut gjorde en felaktig bedömning av innebörden i det åtagande som gjordes den 1 april 2009 och därigenom åsidosatte principen om skydd för berättigade förväntningar.

68 När det i ett andra led gäller de handlingar som åberopats av sökandena, vilka enligt dem givit upphov till en berättigad förväntan om att de pensionsbelopp som ska betalas ut inte skulle komma att reduceras, har utlåtandena från parlamentets rättstjänst av den 15 februari 2005 och den 3 december 2018 för det första avlägsnats från akterna och kan därför inte beaktas.

69 För det andra är meddelandet från parlamentets generalsekreterare den 24 november 2005 av rent informerande art och utfärdades för ledamöterna i presidiet, vilka efter ledamotsstadgans antagande lägger fram vissa förslag till presidiet i fråga om finansieringen av fonden. Det rör sig alltså om ett internt meddelande som per definition inte är avsett för fondens förmånstagare. Såsom parlamentet har påpekat återspeglar detta meddelande, som utgjorde en del i det interna beslutsförfarandet, vidare endast ståndpunkten hos en av parlamentets administrativa avdelningar, nämligen generalsekretariatet – och alltså inte presidiet – som är det organ som är behörigt att besluta om ändringar av de materiella villkor som gäller för RSFTP (dom av den 9 mars 2023, Grossetête/parlamentet, C-714/21 P, ej publicerad, EU:C:2023:187, punkt 74).

Meddelandet kan därför inte anses innehålla försäkringar som administrationen lämnat till fondens förmånstagare (se, för ett liknande resonemang, dom av den 26 september 2002, Borremans m.fl./kommissionen, T-319/00, EU:T:2002:229, punkt 67). Det ska tilläggas att det förhållandet att vissa sökande till följd av sin ställning som parlamentsledamöter haft möjlighet att ta del av meddelandet inte vederlägger denna slutsats, eftersom det skulle innebära att de sistnämnda i så fall tillerkänns ett skydd för berättigade förväntningar som vore specifikt för dem.

70 För det tredje anges i parlamentets talmans skrivelse av den 14 april 2016 till fondens ordförande att parlamentet otvetydigt åtagit sig att ”acceptera sina rättsliga skyldigheter gentemot fondens medlemmar”. I avsaknad av närmare uppgifter om omfattningen av de nämnda åtagandena kan denna skrivelse inte anses utgöra en försäkran, i den mening som avses i den rättspraxis som refereras i punkt 60 ovan, om att de pensionsbelopp som ska betalas ut enligt SFTP inte kan ändras.

71 Detsamma gäller för det fjärde med avseende på Europaparlamentets resolution av den 24 oktober 2018 om rådets ståndpunkt om förslaget till Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2019 (EUT C 345, 2020, s. 221). Genom denna resolution uppmanar parlamentet endast sin generalsekreterare och presidiet att snarast upprätta en tydlig plan ”som innebär att parlamentet tar på sig skyldigheterna och ansvaret för [SFTP] omedelbart efter valet 2019”. Den innehåller således inte någon försäkran om att parlamentet inte skulle komma att ändra de pensionsbelopp som betalas enligt SFTP. Därtill kommer att en parlamentsresolution såsom den av den 24 oktober 2018 är en handling som innehåller uttalanden av rent politisk karaktär som inte på något sätt är bindande och som inte kan ge upphov till en berättigad förväntan om att den kommer att få några verkningar (se, för ett liknande resonemang, dom av den 11 juli 1985, Salerno m.fl./kommissionen och rådet, 87/77, 130/77, 22/83, 9/84 och 10/84, ej publicerad, EU:C:1985:318, punkt 59, och beslut av den 17 december 2003, Krikorian m.fl./parlamentet m.fl., T-346/03, EU:T:2003:348, punkterna 19 och 20).

72 Även om parlamentets generalsekreterare under presidiets sammanträde den 12 mars 2018 förklarade att parlamentet, efter det att fonden uttömts, skulle betala ut pensioner enligt SFTP från sin egen budget, innehöll dessa uttalanden, för det femte, inte någon försäkran såvitt gäller pensionernas storlek. Vad beträffar generalsekreterarens uttalanden inför parlamentets budgetkontrollutskott den 16 november 2020 angavs däri tydligt möjligheten att reducera pensionsbeloppen.

73 Av detta följer att de handlingar som sökandena har åberopat inte är av sådan art att de kan ha gett upphov till en berättigad förväntan om att de pensionsbelopp som ska betalas ut enligt SFTP inte skulle kunna sättas ned.

74 Det kan i ett tredje led konstateras att administrationen har ett stort skönsmässigt bedömningsutrymme vad beträffar utformningen av SFTP (se, för ett liknande resonemang, dom av den 13 mars 2013, Inglewood m.fl./parlamentet, T-229/11 och T-276/11, EU:T:2013:127, punkt 71). På ett område där administrationen har ett sådant skönsmässigt bedömningsutrymme kan enbart en praxis, hur vanlig den än är, emellertid inte anses utgöra tydliga, ovillkorliga och samstämmiga uppgifter som faktiskt kan ge upphov till berättigade förväntningar (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 2 december 2020, Thunus m.fl./EIB, T-247/19, ej publicerad, EU:T:2020:577, punkt 70 och där angiven rättspraxis). Den omständigheten att de ändringar som parlamentet genomförde med avseende på SFTP fram till 2023 års beslut

systematiskt endast påverkade dem som var anslutna till systemet och som då ännu inte uppbar tilläggspension, kan således inte ha gett upphov till en berättigad förväntan om att framtida förändringar av systemet på samma sätt endast skulle komma att påverka de sistnämnda.

75 Det ska tilläggas att det av handlingarna i målen och de uppgifter som parlamentet lämnade under förhandlingen framgår att den praxis som omnämns i punkt 74 ovan grundade sig på den tolkning som rådde inom parlamentets avdelningar beträffande innebörden av förvärvade pensionsrättigheter. Avdelningarna var nämligen bland annat av den uppfattningen att det inte var möjligt att ändra de pensionsbelopp som skulle betalas ut till före detta ledamöter som redan uppbar pension utan att det skulle inverka menligt på deras förvärvade rättigheter. Detta förhållande kan emellertid inte likställas med en försäkran, i den mening som avses i den rättspraxis som nämns i punkt 61 ovan, om att denna tolkning skulle gälla så länge SFTP var i kraft. Såsom parlamentet påpekade under förhandlingen har dess avdelningars tolkning utvecklats mot bakgrund av de avgöranden som meddelats av unionsdomstolarna.

76 Det ska i ett fjärde led framhållas att de bestämmelser som gäller SFTP har ändrats vid flera tillfällen, bland annat år 2009 och år 2018, till följd av fondens försämrade ekonomiska och finansiella situation. Reformerna av den 1 april 2009 och den 10 december 2018 bestreds av SFTP-förmånstagarna och var föremål för prövning i de mål som avgjordes genom domarna av den 18 oktober 2011, Purvis/parlamentet (T-439/09, EU:T:2011:600), och av den 13 mars 2013 (Inglewood m.fl./parlamentet) (T-229/11 och T-276/11, EU:T:2013:127), å ena sidan, och domarna av den 15 september 2021, Ashworth m.fl./parlamentet (T-720/19–T-725/19, ej publicerad, EU:T:2021:580), av den 15 september 2021, Arnaoutakis m.fl./parlamentet (T-240/20–T-245/20, ej publicerad, EU:T:2021:590), av den 9 mars 2023, Grossetête/parlamentet (C-714/21 P, ej publicerad, EU:C:2023:187), och av den 9 mars 2023, Galeote och Watson/parlamentet (C-715/21 P och C-716/21 P, ej publicerad, EU:C:2023:190), å andra sidan. Det ska också framhållas att presidiet under de diskussioner som föregick antagandet av reformen av den 10 december 2018 ansåg att denna reform var otillräcklig. Presidiet uppmanade parlamentets generalsekreterare att före utgången av år 2020 föreslå ytterligare åtgärder, bland att frysa eller reducera indexeringen av pensionsbeloppen och att undersöka andra åtgärder för att finna en mer långsiktig lösning för fonden.

77 SFTP-förmånstagarna, såsom sökandena, hade således av nödvändighet kännedom om det saksammanhang som var för handen när 2023 års beslut fattades, det vill säga behovet av att ändra de villkor som styr SFTP.

78 Mot bakgrund av samtliga redovisade skäl saknar den nu aktuella anmärkningen fog, i den utsträckning den grundar sig på ett påstått åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar, och ska därför avfärdas utan att det är nödvändigt att ta ställning till parlamentets invändning om rättegångshinder i detta hänseende eller frågan om huruvida de handlingar som sökandena har åberopat och som bifogats deras replik kan tillåtas som bevisning.

79 Sökandena har såvitt avser det av dem påtalade åsidosättandet av rättssäkerhetsprincipen framhållit att 2023 års beslut inte innehåller några övergångsbestämmelser.

80 Presidiet beslutade nämligen att de ifrågavarande åtgärderna skulle tillämpas utan införande av övergångsbestämmelser, eftersom ett sådant regelverk, såsom anges i skäl 8 i 2023 års beslut, med hänsyn till allvaret i SFTP:s finansieringsproblem och risken för att fondens likvida medel

mycket snart skulle komma att ha förbrukats, allvarligt skulle kunna äventyra åtgärdernas förväntade finansiella effekter. 2023 års beslut antogs därför den 12 juni 2023, offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* den 29 juni 2023 och trädde i kraft den 1 juli 2023.

81 Det ska i detta hänseende erinras om att det grundläggande kravet på rättssäkerhet, i sina olika uttryck, syftar till att säkerställa förutsebarheten i de situationer och rättsförhållanden som regleras av unionsrätten (se dom av den 9 mars 2023, Grossetête/parlamentet, C-714/21 P, ej publicerad, EU:C:2023:187, punkt 120 och där angiven rättspraxis). Enligt rättssäkerhetsprincipen krävs det att en unionsbestämmelse möjliggör för dem som berörs därav att få kännedom om den exakta omfattningen av de skyldigheter som de åläggs genom bestämmelsen och att de på ett otvetydigt sätt kan få kännedom om sina rättigheter och skyldigheter och vidta åtgärder i enlighet därmed (se dom av den 19 september 2024, Coppo Gavazzi m.fl./parlamentet, C-725/20 P, EU:C:2024:766, punkt 123 och där angiven rättspraxis).

82 I mål som gäller tvister angående offentlig tjänst i Europeiska unionen har det fastslagits att tjänstemännen inte med framgång kan åberopa en tjänsteföreskrift som gällde vid tidpunkten för deras rekrytering och att även om unionslagstiftaren när som helst har rätt att införa de ändringar i tjänsteföreskrifterna som den anser motsvara de intressen som gäller för tjänsten och för framtida behov besluta om tjänsteföreskrifter som är mindre förmånliga för de berörda tjänstemännen, gäller detta under förutsättning att en övergångsperiod, som är tillräckligt lång för att undvika att villkoren för utbetalning av intjänade pensioner ändras på ett oväntat sätt, fastställs. Syftet med en sådan period är att undvika att berättigade förväntningar om att bestämmelserna ska bestå träds förnär (se dom av den 15 september 2021, Ashworth m.fl./parlamentet, T-720/19–T-725/19, ej publicerad, EU:T:2021:580, punkterna 129 och 132 och där angiven rättspraxis).

83 Även om det i förevarande fall förutsätts att en berättigad förväntan skapats, vilket dock inte är fallet, så kan ett överordnat allmänt intresse utgöra hinder för att anta övergångsbestämmelser avseende situationer som uppstått innan de nya bestämmelserna trädde i kraft men som fortfarande kan komma att ändras. Det är således frånvaron av ett tvingande allmänt intresse som gör att en underlåtenhet att införa övergångsbestämmelser, vilka utgör ett skydd för de förväntningar som en aktör rätteligen kan ha haft på unionslagstiftningen, utgör ett åsidosättande av en överordnad rättsregel (se dom av den 15 september 2021, Ashworth m.fl./parlamentet, T-720/19–T-725/19, ej publicerad, EU:T:2021:580, punkt 133 och där angiven rättspraxis).

84 De ifrågavarande åtgärderna var i förevarande fall föremål för övervägande till följd av fondens ytterst prekära situation, då dess tillgångar i slutet av maj 2023 uppgick till mellan 43 och 44 miljoner euro, medan de årliga belopp som fram till år 2030 skulle betalas ut i pension i genomsnitt uppgick till mellan 22 och 23 miljoner euro. I denna situation och under alla omständigheter påkallade det kortsiktiga skyddet av fonden att åtgärder vidtogs med omedelbar verkan, och detta saksammanhang kunde således utgöra ett tvingande allmänintresse som motiverade underlåtenheten att införa övergångsbestämmelser.

85 Den aktuella anmärkningen saknar följaktligen fog och ska avfärdas såvitt gäller det som sökandena anfört om att rättssäkerhetsprincipen har åsidosatts, utan att det är nödvändigt att pröva parlamentets avvisningsyrkande.

86 Med förbehåll för prövningen av det som gjorts gällande beträffande åsidosättande av proportionalitetsprincipen, finner tribunalen att sökandena inte kan vinna framgång med invändningen om att 2023 års beslut är rättsstridigt på grund av att det strider mot principerna om rättssäkerhet, skydd för förvärvade rättigheter och skydd för berättigade förväntningar.

3. Den tredje och den fjärde delgrunden: Invändningen om att 2023 års beslut är rättsstridigt på grund av att det innebär en kränkning av rätten till egendom

87 Sökandena har, genom den tredje delgrunden, bland annat hävdat att 2023 års beslut, med anledning av omfattningen av den minskning av pensionsbeloppet som beslutet medför, innebär ett åsidosättande av kärnan i rätten till egendom. För det första motsvarar denna kärna åtminstone den minimigräns om 50 procent av pensionsbeloppet som fastställts i rättspraxis avseende Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/94/EG av den 22 oktober 2008 om skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens (EUT L 283, 2008, s. 36). Det rör sig i ännu högre grad om en nivå som inte får reduceras, dels eftersom parlamentet saknat ett sådant skönsmässigt bedömningsutrymme som givits medlemsstaterna genom direktivet, dels eftersom parlamentet under alla förhållanden var ansvarigt för att fonden uttömts, en händelse som både var förväntad och förutsebar, särskilt sedan år 2009, och som skulle inträffa år 2024. Sökandena har av dessa omständigheter därför dragit den slutsatsen att 2023 års beslut innebar att parlamentets ansvar neutraliserats på ett rättsstridigt sätt. För det andra innebär 2023 års beslut att en oproportionerlig del av minskningen av fondens underskott lagts på dess förmånstagare.

88 Sökandena har genom den fjärde delgrunden bland gjort gällande att 2023 års beslut är rättsstridigt, dels eftersom det inte föregicks av en avvägning av de intressen som berörs, dels eftersom proportionalitetsprincipen inte iakttagits. I detta hänseende har de hävdat att även om fondens underskott var förutsett, hade parlamentet åtagit sig att täcka underskottet och att det under alla förhållanden inte fanns någon skyldighet att upprätthålla fondens försäkringstekniska balans. Det abstrakta allmänna intresse som bestod i att reducera underskottet – det enda syftet med 2023 års beslut – är därför varken nödvändigt, legitimt eller proportionerligt. Sökandena har framhållit att fondens likviditetsproblem är en följd av dess utformning och utveckling, som faller på parlamentets ansvar. Enligt sökandena skulle en omfördelning av underskottet dessutom helt eller i alltför hög grad belasta SFTP-förmånstagarna, i strid med den fördelning om två tredjedelar/en tredjedel som dittills gällt. De har tillagt att varken klausulen om återbetalning av höjda individuella avgifter eller klausulen om otrygghet är av sådan art att den bristande proportionaliteten i 2023 års beslut kan vederläggas.

89 Parlamentet har bestritt det som sökandena har anfört.

a) Inledande anmärkningar

90 I artikel 17.1 i stadgan anges följande:

”Var och en har rätt att besitta lagligen förvärvad egendom, att nyttja den, att förfoga över den och att testamentera bort den. Ingen får berövas sin egendom utom då samhällsnyttan kräver det, i de fall och under de förutsättningar som föreskrivs i lag och mot rättmätig ersättning för sin förlust i rätt tid. Nyttjandet av egendomen får regleras i lag om det är nödvändigt för allmänna samhällsintressen.”

91 Denna bestämmelse är en rättsregel som har till syfte att ge rättigheter åt enskilda rättssubjekt (dom av den 21 maj 2019, kommissionen/Ungern (Nyttjanderätter till jordbruksmark), C-235/17, EU:C:2019:432, punkt 68 och där angiven rättspraxis).

92 I artikel 52.3 i stadgan anges att i den mån stadgan omfattar rättigheter som motsvarar sådana som garanteras av konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, vilken undertecknades i Rom den 4 november 1950 (nedan kallad Europakonventionen), ska de ha samma innebörd och räckvidd som i den konventionen. Vid tolkningen av artikel 17 i stadgan ska därför rättspraxis från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna avseende artikel 1 i det första tilläggsprotokollet till Europakonventionen, vari skyddet av rätten till egendom fastställs, beaktas som lägsta tillåtna skyddsnivå (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 maj 2019, kommissionen/Ungern (Nyttjanderätter till jordbruksmark), C-235/17, EU:C:2019:432, punkt 72 och där angiven rättspraxis).

93 Det har tidigare konstaterats att det följer av rättspraxis från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna att om en lagstiftning föreskriver automatisk utbetalning av en social förmån anses detta ge upphov till ett förmögenhetsintresse som omfattas av tillämpningsområdet för artikel 1 i tilläggsprotokoll nr 1 i Europakonventionen för personer som uppfyller villkoren. De rättigheter som följer av att avgifter betalas in till ett system för social trygghet utgör således förmögenhetsintressen vid tillämpningen av denna artikel (dom av den 13 juni 2017, Florescu m.fl., C-258/14, EU:C:2017:448, punkt 50), och en ålderspensionsnedsättning som kan påverka den berördes livskvalitet utgör en inskränkning i vederbörandes rätt till egendom (se dom av den 19 september 2024, Coppo Gavazzi m.fl./parlamentet, C-725/20 P, EU:C:2024:766, punkt 104 och där angiven rättspraxis).

94 I förevarande fall innebär detta, vilket parlamentet också har medgett, att 2023 års beslut, i den utsträckning det leder till en minskning av sökandenas pension, inskränker deras rätt till egendom.

95 Det ska dock erinras om att den rätt till egendom som garanteras genom artikel 17 i stadgan inte är en absolut rättighet och att dess utövande kan bli föremål för inskränkningar för att tillgodose mål av allmänintresse som eftersträvas av unionen (dom av den 20 september 2016, Ledra Advertising m.fl./kommissionen och ECB, C-8/15 P–C-10/15 P, EU:C:2016:701, punkt 69). I enlighet med artikel 52.1 första meningen i stadgan måste således varje begränsning av de fri- och rättigheter som erkänns i stadgan vara föreskriven i lag och förenlig med deras väsentliga innehåll. I stadgans artikel 52.1 andra meningen föreskrivs också att begränsningar, med beaktande av proportionalitetsprincipen, endast får göras om de är nödvändiga och faktiskt svarar mot mål av allmänt samhällsintresse som erkänns av unionen eller behovet av skydd för andra människors fri- och rättigheter.

96 I förevarande fall har sökandena, genom sin första anmärkning, gjort gällande att 2023 års beslut strider mot artikel 52.1 första meningen i stadgan. Även om de medger att den negativa inverkan på deras rätt till egendom som 2023 års beslut innebär har stöd i lag, så menar de att beslutet utgör en kränkning av det väsentliga innehållet i rätten till egendom.

97 Sökandena har genom en andra anmärkning hävdat att 2023 års beslut i vart fall strider mot artikel 52.1 andra meningen i stadgan, eftersom det på ett oproportionerligt sätt inskränker rätten till egendom.

b) Den första anmärkningen: Åsidosättande av det väsentliga innehållet i rätten till egendom

98 Sökandena har för det första gjort gällande att 2023 års beslut medför en överdrivet stor minskning av pensionsbeloppen, mellan 60,15 procent och 70,71 procent, för det andra att detta beslut på ett rättsstridigt sätt neutraliserar parlamentets ansvar och för det tredje att minskningen av fondens underskott på ett oproportionerligt sätt belastar dess förmånstagare till följd av att parlamentet inte har tillämpat den grundläggande regel om bördefördelning som dittills gällt.

99 Det ska framhållas att artikel 17.1 i stadgan skyddar den rätt till egendom som sökandena har förvärvat genom att betala avgifter till fonden. Denna bestämmelse kan dock inte tolkas på det sättet att den ger rätt till pension med ett bestämt belopp (se, för ett liknande resonemang, dom av den 13 juni 2017, Florescu m.fl., C-258/14, EU:C:2017:448, punkt 50 och där angiven rättspraxis).

100 I förevarande fall består sökandenas rätt till egendom, såsom den kommer till uttryck i artikel 17.1 i stadgan, av en rätt att erhålla pension enligt SFTP, och inte en fordran på ett visst belopp. Det ska dock påpekas att även om 2023 års beslut innebär att de pensionsbelopp som ska betalas ut enligt nämnda system reduceras, undergräver detta i sig inte principen om rätt till pension.

101 Sökandena är dock av uppfattningen att den minskning av de pensionsbelopp som ska betalas enligt SFTP till följd av 2023 års beslut är så omfattande att det väsentliga innehållet i rätten till egendom har påverkats.

102 Det ska härvidlag framhållas att parlamentet menar att bedömningen av minskningens storlek i princip ska göras mot bakgrund av proportionalitetsprincipen och att endast en extrem minskning av beloppet skulle kunna påverka det väsentliga innehållet i rätten till egendom.

103 När det gäller omfattningen av den minskning av pensionsbeloppen som följer av 2023 års beslut ska det påpekas att sökandena har lagt fram ett expertutlåtande, daterat den 5 oktober 2023, som på fondens begäran utarbetats av ett konsultföretag specialiserat på pensioner och social trygghet. Enligt detta expertutlåtande leder 2023 års beslut, mot bakgrund av en försäkringsteknisk analys, till en minskning av pensionsbeloppen enligt SFTP med i genomsnitt 62,53 procent, varvid minskningen varierar mellan 60,15 procent och 70,71 procent. Om effekten av höjningen av pensionsåldern från 65 till 67 år, vilken inte har ifrågasatts i förevarande mål, neutraliseras, skulle den sammanlagda effekten på pensionsbeloppen av minskningen med 50 procent och avskaffandet av indexeringen uppgå till i genomsnitt 61,96 procent. Det ska också framhållas att den högsta procentsatsen i fråga om minskningsgrad gäller personer som, till skillnad från sökandena, vid tidpunkten för 2023 års beslut ännu inte hade förvärvat pensionsrättigheter.

104 Parlamentet menar att expertutlåtandet inte har något värde med avseende på bedömningen av 2023 års rättsenlighet, men har inte bestritt de uppskattningar som gjorts i utlåtandet eller de beräkningsmetoder som använts. Under förhandlingen medgav parlamentet att det inte förfogar över några uppskattningar av den totala minskningen av pensionsbeloppen till följd av de båda ifrågavarande åtgärderna.

105 Mot denna bakgrund och med beaktande av de uppgifter som framgår av handlingarna i målen finner tribunalen att uppskattningarna i det av sökandena ingivna expertutlåtandet är rimliga.

106 För det första har sökandena gjort gällande att det väsentliga innehållet i den grundläggande rätten till egendom i fråga om pension, såvitt gäller ett system som SFTP, ska bestämmas med hänsyn till den miniminivå som fastställts i den rättspraxis som gäller artikel 8 i direktiv 2008/94.

107 Direktiv 2008/94 syftar till att skydda arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens. Enligt artikel 1.1 i direktivet ska det tillämpas på fordringar som arbetstagare på grund av anställningsavtal eller anställningsförhållanden har gentemot arbetsgivare som är att anse som insolventa enligt artikel 2.1 i samma direktiv. I artikel 3 första stycket i direktivet anges att alla medlemsstater ska inrätta en institution som säkerställer att arbetstagare får betalt för sina utestående fordringar. Enligt artikel 8 i samma direktiv ska medlemsstaterna säkerställa att nödvändiga åtgärder vidtas för att skydda arbetstagarnas intressen vad gäller rättigheter som tillförsäkrar dem ålderspensionsförmåner enligt kompletterande pensionssystem utanför de nationella författningsreglerade socialförsäkringssystemen för ett eller flera företag. Denna sistnämnda bestämmelse har tolkats på det sättet att den innebär att en tidigare arbetstagare, för iakttagande av minimiskyddet, vid arbetsgivarens insolvens erhåller minst hälften av de ålderspensionsförmåner som följer av de samlade pensionsrättigheter som förvärvats enligt ett kompletterande tjänstepensionssystem (se dom av den 19 december 2019, Pensions-Sicherungs-Verein, C-168/18, EU:C:2019:1128, punkt 41 och där angiven rättspraxis).

108 Det kan inledningsvis konstateras att direktiv 2008/94, med hänsyn till dess adressater, det vill säga medlemsstaterna, och dess materiella tillämpningsområde, uppenbarligen inte är tillämpligt i förevarande fall.

109 I motsats till vad sökandena har hävdat syftar direktiv 2008/94 inte heller till att fastställa en maximal nivå avseende storleken på minskningen av pensionsbeloppen, utan till att, inom ramen för medlemsstaternas skyldighet att skydda arbetstagare hos en insolvent arbetsgivare, inrätta ett garantisystem för förmåner som ska utbetalas enligt ett tilläggspensionssystem, vilket ska täcka minst 50 procent av dessa förmåner.

110 Såsom parlamentet har påpekat kan det väsentliga innehållet i den grundläggande rätten till egendom inte fastställas på grundval av bestämmelser som antagits av unionslagstiftaren och tolkats av unionsdomstolen i syfte att fastställa en harmoniserad skyddsnivå på arbetsrättens område. Unionslagstiftaren kan nämligen besluta att anta bestämmelser som ger de berörda personerna ett skydd som går utöver den minimiskyddsnivå som följer av iakttagandet av de grundläggande rättigheterna.

111 Även om det förutsätts – vilket parlamentet motsatte sig under förhandlingen – att den 50-procentiga minskning av de pensioner som ska betalas ut enligt SFTP, en minskning som fastställdes genom 2023 års beslut, var inspirerad av rättspraxis avseende artikel 8 i direktiv 2008/94, kan denna rättspraxis följaktligen inte läggas till grund för slutsatsen att en minskning om mer än 50 procent innebär att det väsentliga innehållet i den grundläggande rätten till egendom såvitt gäller tilläggspensioner undergrävs.

112 För det andra kan det väsentliga innehållet i rätten till egendom, som består i en rätt att erhålla pension, inte fastställas med hänsyn till fördelningen mellan ledamöterna och parlamentet såvitt gäller betalningen av avgifterna till SFTP eller med hänsyn till parlamentets påstådda åtagande att täcka fondens underskott. Dessa frågor gäller nämligen finansieringen av SFTP och skiljer sig därmed från frågor om rätten att uppbära pension enligt detta regelverk.

113 Tribunalen konstaterar för det tredje att det månatliga pensionsbeloppet för förmånstagare som har betalat in avgifter i fem, tio respektive femton år, efter ikraftträdandet av 2023 års beslut, uppgår till cirka 900 euro, 1 800 euro och 2 700 euro. Även om dessa belopp är en följd av en betydande minskning om 50 procent, är de i förhållande till de olika avgiftsperioderna inte försumbara.

114 Mot bakgrund av de speciella omständigheterna i målen och den rättspraxis enligt vilken artikel 17.1 i stadgan inte kan tolkas som att den ger rätt till en pension med ett bestämt belopp (se punkt 99 ovan), har sökandena inte kunnat visa att den minskning av de pensionsbelopp som ska betalas ut enligt SFTP och som verkställdes genom 2023 års beslut, med den omfattning som anges i punkt 103 ovan, skulle urholka rätten till pension på ett sådant sätt att det väsentliga innehållet i rätten till egendom undergrävs.

115 Härav följer att den första anmärkningen saknar fog.

c) Den andra anmärkningen: Oproportionerlig inskränkning av rätten till egendom

116 Sökandena har gjort gällande att 2023 års beslut i vart fall står i strid med artikel 52.1 andra meningen i stadgan, av det skälet att beslutet innebär en oproportionerlig inskränkning av rätten till egendom.

117 Det ska i detta hänseende erinras om att proportionalitetsprincipen, som ingår bland de allmänna principerna i unionsrätten, innebär att unionslagstiftarens rättsakter ska vara ägnade att leda till att de legitima mål som eftersträvas med de aktuella bestämmelserna uppnås och att de inte får gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål. När det finns flera ändamålsenliga åtgärder att välja mellan ska den åtgärd väljas som är minst ingripande och de vållade olägenheterna får inte vara orimliga i förhållande till de eftersträvade målen (se dom av den 16 februari 2022, Ungern/parlamentet och rådet, C-156/21, EU:C:2022:97, punkt 340 och där angiven rättspraxis).

118 Vad beträffar domstolsprövningen av huruvida de villkor som omnämns i punkt 117 ovan har iakttagits, har det – i fråga om parlamentets utformning av SFTP och med hänsyn till dess stora bedömningsutrymme – tidigare fastslagits att endast åtgärder som i förhållande till de mål som parlamentet eftersträvat är uppenbart olämpliga, kan påverka en sådan åtgärds rättsenlighet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 13 mars 2013, Inglewood m.fl./parlamentet, T-229/11 och T-276/11, EU:T:2013:127, punkt 71, och dom av den 15 september 2021, Ashworth m.fl./parlamentet, T-720/19–T-725/19, ej publicerad, EU:T:2021:580, punkt 97).

119 Det handlar således inte om att avgöra om de åtgärder som vidtagits genom 2023 års beslut var de enda möjliga eller de bästa, utan om de var uppenbart olämpliga i förhållande till de mål som parlamentet eftersträvade (se, för ett liknande resonemang, dom av den 3 december 2019, Tjeckien/parlamentet och rådet, C-482/17, EU:C:2019:1035, punkt 77 och där angiven rättspraxis).

120 För att avgöra om 2023 års beslut är förenligt med proportionalitetsprincipen ska det för det första prövas om de ifrågavarande åtgärderna har legitima mål, för det andra om dessa åtgärder är lämpliga för att nå målen, för det tredje om de uppenbart går utöver vad som är nödvändigt för att nå målen och, för det fjärde, om de är proportionerliga i förhållande till dessa mål, i den mån de följer av en rättvis avvägning mellan de olika intressen som berörs.

1) Förekomsten av legitima mål

121 Sökandena har medgett att 2023 års beslut visserligen har ett mål som gäller ett allmänt intresse, men bestritt målets legitimitet.

122 Det framgår av skälen 1, 2 och 6 i 2023 års beslut att de vidtagna åtgärderna, mot bakgrund av fondens ”extremt känsliga” finansiella situation och särskilt dess ”extremt allvarliga likviditetsproblem” jämte det försäkringstekniska underskottet, syftade till att rädda fonden på kort sikt, i de nuvarande och framtida SFTP-förmånstagarnas intressen, och att undvika eller åtminstone begränsa negativa konsekvenser för de europeiska skattebetalarna.

123 Det ska härvidlag erinras om att fonden ansvarar för att betala ut tilläggspensioner till före detta ledamöter (se punkt 9 ovan). Målsättningen att, även på kort sikt, skydda fonden är därför legitim.

124 Det ska också erinras om att SFTP ursprungligen var grundat på en försäkringsteknisk beräkning, enligt vilken de anslutna personernas och parlamentets sammanlagda årliga avgifter i princip skulle täcka samtliga pensionsrättigheter som förvärvats under samma år, varvid de anslutna personerna skulle erlägga en tredjedel och parlamentet två tredjedelar av avgifterna (se punkt 8 ovan). Principen om fondens finansiella jämvikt har visserligen äventyrats till följd av ikraftträdandet av ledamotsstadgan och dess tillämpningsföreskrifter, eftersom inbetalningarna till fonden, med vissa undantag, har upphört. Även om parlamentet redan till två tredjedelar svarat för finansieringen av SFTP, kommer denna partiella täckning av ett betydande försäkringstekniskt underskott sannolikt att öka den ekonomiska börda som detta system medför för de europeiska skattebetalarna. Att minska de negativa konsekvenserna av fondens underskott för dessa skattebetalare är emellertid ett legitimt mål (se, analogt, dom av den 9 mars 2023, Grossetête/parlamentet, C-714/21 P, ej publicerad, EU:C:2023:187, punkt 112).

125 De mål som eftersträvades genom 2023 års beslut var således legitima och överensstämde med parlamentets oro över de likviditetsproblem som hade drabbat fonden och storleken på dess försäkringstekniska underskott (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 15 september 2021, Ashworth m.fl./parlamentet, T-720/19–T-725/19, ej publicerad, EU:T:2021:580, punkt 100).

126 Sökandena har genom det som de anfört till stöd för påståendet att parlamentet försökt frånsäga sig sitt ansvar inte ifrågasatt legitimiteten i de mål som eftersträvats genom 2023 års beslut.

127 Sökandena kan nämligen inte med framgång hävda att 2023 års beslut står i strid med innebörden i det åtagande som gjordes den 1 april 2009 (se punkt 67 ovan).

128 Sökandena har vidare gjort gällande att parlamentet är ansvarigt för fondens finansiella situation, eftersom det inte införde någon mekanism för försäkringsteknisk utjämning eller vidtog några åtgärder för att kompensera för att inbetalningarna till fonden i princip upphörde efter det att ledamotsstadgan trädde i kraft.

129 Det framgår visserligen av handlingarna i målen, däribland protokollen från presidiets sammanträden, att även om fondens finansieringsproblem varit uppenbara, särskilt efter antagandet av ledamotsstadgan och finanskrisen åren 2007/2008, hade endast de åtgärder som konstaterats vara otillräckliga vidtagits. Parlamentets eventuella ansvar för försämringen av fondens finansiella situation, på grund av att tillräckliga åtgärder för att återställa balansen inte

vidtagits, kan emellertid varken frånta parlamentet möjligheten att vidta åtgärder för att minska de offentliga utgifterna och skydda fonden eller innebära att dessa mål därigenom blir rättsstridiga.

130 Sökandena kan därför inte med framgång ifrågasätta legitimiteten i de intressen som motiverade 2023 års beslut.

2) Åtgärdernas lämplighet för att nå de eftersträvade målen

131 Det ska erinras om att de mål som eftersträvats genom 2023 års beslut är att skydda fonden på kort sikt och begränsa konsekvenserna av dess underskott för de europeiska skattebetalarna.

132 Enligt 2023 års beslut uppgick fondens tillgångar vid utgången av år 2022 till 52,8 miljoner euro, medan de pensionsutbetalningar som skulle göras fram till år 2030 beräknades uppgå till mellan 22 och 23 miljoner euro per år. I 2023 års beslut anges därför att fonden kunde komma att vara uttömd år 2024 och att den ofrånkomligen skulle komma att vara det senast år 2025, med ett ofinansierat försäkringstekniskt underskott på cirka 310 miljoner euro. Dessa siffror, som inte har ifrågasatts, bekräftas av årsredovisningen per den 31 december 2022.

133 Enligt 2023 års beslut skulle minskningen av pensionsbeloppen med 50 procent och avskaffandet av beloppens indexering möjliggöra besparingar på 181,4 miljoner respektive 40,4 miljoner euro. På det sättet skulle fondens åtaganden minska från 362,7 miljoner euro till 139 miljoner euro. Tillsammans med den besparing på två miljoner euro som följer av höjningen av pensionsåldern skulle dessa åtgärder förlänga fondens livslängd med två eller tre år och minska dess försäkringstekniska underskott från 310 till 86 miljoner euro.

134 Det ska också erinras om att presidiet beslutade att de ifrågavarande åtgärderna ska tillämpas utan införande av en övergångsordning, eftersom införandet av en sådan ordning – med hänsyn till allvaret i SFTP:s finansieringsproblem och risken för att fondens likvida medel mycket snart skulle ta slut – i hög grad skulle kunna äventyra åtgärdernas förväntade ekonomiska effekter.

135 Under förhandlingen kunde det för övrigt konstateras att 2023 års beslut faktiskt förlängde fondens livslängd, vars tillgångar enligt parlamentets uppfattning bör vara förbrukade senast i december 2026.

136 Av dessa uppgifter framgår att de åtgärder som vidtogs genom 2023 års beslut är uppenbart lämpliga för att nå de eftersträvade målen.

3) Åtgärdernas nödvändighet och proportionalitet

137 Sökandena har i huvudsak gjort gällande att 2023 års beslut innebär en inskränkning av deras rätt till egendom som inte är nödvändig och som beslutats utan att en avvägning mellan de olika intressen som berörs har gjorts.

138 Det ska därför prövas om parlamentet, genom sitt presidium, har begränsat inskränkningen av SFTP-förmånstagarnas – såsom sökandenas – rätt till egendom till det strikt nödvändiga, i den meningen att de eftersträvade målen inte rimligen kunnat nås på ett lika effektivt sätt med andra

medel, som i mindre utsträckning inkräktade på denna rättighet, och om parlamentet gjort en rimlig avvägning mellan de mål av allmänt intresse som eftersträvades och förmånstagarnas rätt till egendom. Vid denna granskning ska följande omständigheter beaktas.

139 För det första framgår det av skälen 2 och 6 i 2023 års beslut att presidiet övervägde olika möjliga lösningar och åtgärder för att avhjälpa fondens likviditetsproblem och minska dess försäkringstekniska underskott, däribland åtgärder som var ”mindre drastiska” än dem som vidtogs. Dessa alternativa åtgärder avfärdades dock med motiveringen att de med hänsyn till fondens omfattande finansiella svårigheter var otillräckliga.

140 Av protokollen från presidiets sammanträden den 17 april och 22 maj 2023 och de anteckningar från parlamentets generalsekreterare som låg till grund för presidiets diskussioner, framgår att flera alternativ initialt övervägdes, men att valet slutligen stod mellan två av dem, nämligen det alternativ som valdes genom 2023 års beslut och ett annat som bestod i att minska pensionsbeloppen med 50 procent utan att ändra systemets övriga parametrar. De juridiska risker som var förknippade med de båda alternativen, liksom deras respektive inverkan på det försäkringstekniska underskottet och fondens livslängd, var föremål för bedömning och presidiet beslutade att anta det ”mest ambitiösa” alternativet.

141 Det ska härvidlag påpekas att 2023 års beslut inte leder till en eliminering av fondens försäkringstekniska underskott, utan till en betydande minskning av detta, från 310 till 86 miljoner euro. Som svar på de frågor som ställdes under förhandlingen angav parlamentet i huvudsak att syftet med ändringen av SFTP var att väsentligt minska underskottet, utan att definiera ett specifikt belopp. Parlamentet angav därvid också att storleken på minskningen av detta underskott särskilt fastställdes på grundval av en minskning av pensionsbeloppen som det ansåg vara acceptabel mot bakgrund av EU-domstolens rättspraxis.

142 För det andra anges i skäl 6 i 2023 års beslut att presidiet beaktade förhållandet mellan det totala pensionsbelopp som betalats ut individuellt enligt SFTP till dess förmånstagare och summan av deras individuella avgifter. För varje euro som investerades i fonden fick de sistnämnda således i genomsnitt 4,7 euro, och för 16 procent av dem uppgick detta belopp till 14,3 euro.

143 Det ska i detta hänseende erinras om att till och med den 30 juni 2023 uppgick pensionsbeloppet för varje tjänstgöringsår under vilket avgifter erlagts till 3,5 procent av ett underlag motsvarande 40 procent av lönen för en domare vid Europeiska unionens domstol, med ett minimibelopp fastställt till 10,5 procent av detta underlag och ett maximibelopp motsvarande 70 procent av underlaget. Av parlamentets generalsekreterares anteckning den 12 april 2023 framgår att efter indexeringen av detta underlag år 2022 uppgick det månatliga pensionsbeloppet för förmånstagare som betalat in avgifter under fem, tio respektive femton år till cirka 1 700 euro, 3 400 euro och 5 100 euro.

144 För det tredje framgår det av parlamentets generalsekreterares anteckning den 12 maj 2023 att de ifrågavarande åtgärderna övervägdes tillsammans med möjligheten för de anslutna att begära utträde ur SFTP och utbetalning av pensionen i form av ett engångsbelopp. Denna möjlighet, som redan fanns för dem som var anslutna till SFTP och ännu inte gått i pension, utvidgades till att omfatta samtliga anslutna, och det föreskrevs att engångsbeloppet i stort sett skulle motsvara skillnaden mellan summan av de individuella avgifter som ledamoten eller den före detta ledamoten betalat, ökat med 20 procent och det pensionsbelopp som redan erhållits. Denna åtgärd ingår i ett sammanhang vari den minskning av pensionsbeloppen som föreskrivs i 2023 års beslut av naturliga skäl får större konsekvenser för personer som ännu inte pensionerats eller som

började uppbära pension kort tid före antagandet av 2023 års beslut. Enligt skäl 7 i detta beslut skulle de sistnämnda kunna föredra att lämna systemet med hänsyn till de ändringar som gjorts och den osäkerhet som rådde beträffande fondens framtid.

145 För det fjärde innehåller 2023 års beslut en ”oförutsebarhetsklausul”, som också benämns ”otrygghetsklausul” eller ”nödklausul”, vilken ger förmånstagaren rätt att ansöka om en höjning av pensionen om denne kan visa att han eller hon, till följd av minskningen av det pensionsbelopp som ska betalas ut enligt SFTP, skulle leva under gränsen för fattigdomsrisk.

146 Mot bakgrund av dessa omständigheter kan följande konstateras.

147 Vad för det första gäller själva förekomsten av en avvägning mellan de olika intressen som berörs, framgår det av skäl 6 i 2023 års beslut att de ifrågavarande åtgärderna vidtogs med beaktande av bland annat intressena hos nuvarande eller framtida SFTP-förmånstagare och att andra åtgärder som i mindre utsträckning inkräktar på förmånstagarnas rätt till egendom övervägdes. 2023 års beslut innebär inte heller en eliminering av fondens försäkringstekniska underskott. En del av detta underskott kommer att belasta parlamentets budget och därmed de europeiska skattebetalarna.

148 Av detta följer att 2023 års beslut, av nödvändighet, är en följd av en avvägning mellan de intressen som berörs, det vill säga å ena sidan SFTP-förmånstagarnas intressen och å andra sidan de europeiska skattebetalarnas intressen. Sökandena kan därför inte med fog hävda att parlamentet helt och hållet har underlåtit att väga andra intressen än budgetmässiga sådana mot varandra.

149 Vad för det andra beträffar resultatet av denna intresseavvägning kan det konstateras att de ifrågavarande åtgärderna får betydande ekonomiska konsekvenser för sökandena. Åtgärderna innebär nämligen en avsevärd minskning av de pensionsbelopp som de hade rätt till enligt SFTP fram till den 30 juni 2023. Minskningen verkställdes därtill plötsligt eftersom det inte finns några övergångsbestämmelser.

150 I detta hänseende finner tribunalen att det förhållandet att SFTP är ett frivilligt tilläggspensionssystem är en viktig omständighet vid prövningen av de ifrågavarande åtgärdernas proportionalitet. Eftersom anslutningen till SFTP inte är obligatorisk, erhåller endast en del av de före detta parlamentsledamöterna pension enligt detta system. Det ska också framhållas att den pension som betalas ut enligt SFTP inte är den enda pension som betalas ut med avseende på de år under vilka sökandena betalat in avgifter till systemet. För dessa år erhåller de, i enlighet med bilaga III till Peam (se punkt 7 ovan), antingen en pension som betalas ut av medlemsstaterna och som i förekommande fall kompletteras av parlamentet, eller en pension som betalas ut av parlamentet. De sökande som omvalts efter den sjunde mandatperioden (2009–2014) erhåller dessutom en pension enligt ledamotsstadgan från parlamentet.

151 I detta sammanhang har en minskning av en frivillig tilläggspension, även om denna minskning är betydande, inte samma omfattning, vad beträffar inskränkningar i rätten till egendom, som en minskning av grundpensionen, vilken utgör den ersättningsinkomst som ska ge förmånstagaren de medel som behövs för dennes försörjning och som kan visa sig vara den enda pension som han eller hon erhåller.

152 Å andra sidan kan, såsom parlamentet har påpekat, minskningen av pensionsbeloppen ställas i relation till avkastningen på de investeringar som gjorts genom de anslutna personernas inbetalningar, det vill säga en genomsnittlig avkastning på 4,7 euro per investerad euro (se

punkt 142 ovan). Möjligheten att erhålla pension enligt SFTP i form av en engångsutbetalning av ett fast belopp säkerställer dessutom, om den utnyttjas, att de anslutna åtminstone får tillbaka ett belopp som motsvarar de avgifter de har erlagt, ökat med 20 procent. Det bör också beaktas att 2023 års beslut inte leder till att de nominella pensionsbeloppen sänks till en nivå som är uppenbart orimlig med hänsyn till mandatperiodens längd och de inbetalda avgifternas storlek.

153 De konsekvenser som de ifrågavarande åtgärderna för med sig med avseende på sökandenas rätt till egendom har vägts mot budgetbegränsningarna och behovet, som upprepade gånger påtalats i förarbetena till de olika reformerna av SFTP, inklusive inför 2023 års beslut, av att fatta ett ansvarsfullt beslut med hänsyn till unionens finanser.

154 Det ska först framhållas att fondens svårigheter framför allt har berott på finanskriserna år 2002 och åren 2007/2008. Enligt uppgifter som bekräftades av parlamentet under förhandlingen redovisade fonden efter denna senaste kris en förlust på 60 miljoner euro. Såsom parlamentets generalsekreterare angav i sin anteckning av den 12 april 2023 har flera nationella pensionssystem, däribland grundpensionssystem, tvingats reformeras till följd av denna kris. Det ska vidare påpekas att många medlemsstater har tvingats genomföra lagstiftningsreformer som innebär en minskning av pensionsbeloppen i syfte att bevara eller återställa den finansiella balansen i det aktuella systemet, eller till och med i ländernas allmänna budget. Ett sådant konstaterade har av nödvändighet en viss tyngd i ett samhälle som kännetecknas av solidaritet, såsom understryks i artikel 2 FEU (dom av den 25 februari 2025, Sąd Rejonowy w Białymstoku och Adoreikė, C-146/23 och C-374/23, EU:C:2025:109, punkt 71), och i ett sammanhang vari SFTP redan till två tredjedelar finansierats av parlamentet och därmed av de europeiska skattebetalarna (se punkt 124 ovan).

155 Det ska härutöver framhållas att fördelningsnyckeln mellan de anslutna och parlamentet beträffande finansieringen av avgifterna till SFTP visserligen kunde ha använts för att fastställa den andel av underskottet som skulle belasta parlamentets budget. Parlamentet hade dock ett stort skönsmässigt bedömningsutrymme (se punkt 118 ovan). Det stod således parlamentet fritt att, under förutsättning att proportionalitetsprincipen iakttogs, besluta om en annan fördelning av ansvaret för fondens försäkringstekniska underskott.

156 Med beaktande av samtliga ovanstående omständigheter kan det konstateras att de åtgärder som vidtagits genom 2023 års beslut, trots deras betydande inverkan på SFTP-förmånstagarnas rätt till egendom, inte är en följd av en uppenbart orimlig avvägning mellan dessa förmånstagares intressen och de budgetmässiga intressen som står på spel.

157 Med de överväganden som i det föregående har gjorts ska den andra anmärkningen avfärdas och därmed också invändningen om att 2023 års beslut är rättsstridigt på grund av att det står i strid med rätten till egendom.

4. Den tredje och fjärde delgrunden: Invändningen om att 2023 års beslut är rättsstridigt på grund av att det strider mot principen om skydd för parlamentets oberoende och likabehandlingsprincipen

158 Sökandena har hävdat att parlamentet har underlåtit att ta ställning till vilken inverkan den genom 2023 års beslut genomförda minskningen av pensionsbeloppen enligt SFTP har med avseende på den allmänna principen om skydd för parlamentets oberoende, vilken inbegriper ekonomiskt

oberoende, och på principen om likabehandling. Enligt sökandena har dessa principer åsidosatts på grund av minskningens omfattning och avsaknaden av liknande åtgärder i fråga om pension enligt ledamotsstadgan.

159 Parlamentet har bestritt det som sökandena har anfört.

a) Anmärkningen om åsidosättande av principen om skydd för parlamentets oberoende

160 Skyddet för oberoende, inbegripet ekonomiskt oberoende, för ledamöter som i egenskap av folkets företrädare ska tjäna folkets allmänna intressen, är en allmän princip som ingår i varje parlamentariskt och demokratiskt representationssystem (se dom av den 7 mars 2018, Gollnisch/parlamentet, T-624/16, ej publicerad, EU:T:2018:121, punkt 45 och där angiven rättspraxis). Garantin om ett lämpligt arvode för att säkerställa ledamöternas oberoende kan inte begränsas till att endast gälla mandatperioden. Den ska föreskriva en pension som är beroende av hur länge ledamoten har tjänstgjort vid parlamentet (dom av den 18 oktober 2011, Purvis/parlamentet, T-439/09, EU:T:2011:600, punkt 59). I den mån SFTP syftar till att säkerställa ett minimiskydd, särskilt för ledamöter från medlemsstater där det pensionssystem som gäller för ledamöter är otillräckligt, ingår systemet således i de bestämmelser som i allmänhetens intresse syftar till att säkerställa ledamöternas ekonomiska oberoende (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 oktober 2011, Purvis/parlamentet, T-439/09, EU:T:2011:600, punkterna 59 och 60).

161 I förevarande fall har sökandena för det första gjort gällande att parlamentet inte, före antagandet av 2023 års beslut, prövat om minskningen av pensionsbeloppen står i strid med den allmänna principen om skydd för parlamentets oberoende.

162 Det ska härvidlag erinras om att det i skäl 6 i 2023 års beslut anges att de åtgärder som beslutet medför har vidtagits med beaktande av bland annat de nuvarande och framtida SFTP-förmånstagarnas intressen. I samma skäl anges att ”mindre drastiska” åtgärder övervägts, men avfärdats som otillräckliga. Det ska dessutom framhållas att det i 2023 års beslut föreskrivs en möjlighet att höja pensionen för före detta ledamöter som till följd av minskningen av pensionsbeloppet enligt SFTP befinner sig i en svår situation, liksom en möjlighet för dessa att begära utträde ur SFTP och att erhålla pensionen i form av en engångsutbetalning med ett bestämt belopp.

163 I detta sammanhang innebär inte den omständigheten att 2023 års beslut inte uttryckligen nämner skyddet för parlamentets oberoende, att parlamentet inte har beaktat detta inom ramen för det vidare begreppet ”SFTP-förmånstagarnas intressen”.

164 Sökandena har för det andra hävdat att syftet med att bevilja en tillräcklig pension är att förhindra att ledamöterna påverkas i utövandet av sitt mandat och att detta syfte inte har uppnåtts eftersom storleken på minskningen av pensionsbeloppet leder till att det sänks till en otillräcklig nivå. De har påpekat att parlamentet inte har genomfört någon motsvarande minskning av den pension som betalas enligt ledamotsstadgan, men att 2023 års beslut, genom att det däri erkänns att en sådan minskning är tillåten, banar väg för detta.

165 Sökandena har inte angett på vilket sätt den minskning av pensionsbeloppet som genomfördes i 2023 års beslut skulle leda till att en otillräcklig pension beviljas, något som i så fall skulle innebära ett åsidosättande av principen om skydd för parlamentets oberoende. Det ska härvidlag erinras om att den pension som intjänas enligt SFTP är en tilläggspension som läggs på den

pension som betalas ut antingen av medlemsstaterna och kompletteras, i förekommande fall, av parlamentet, eller på den pension som betalas ut av parlamentet, i enlighet med bilaga III till Peam (se punkt 7 ovan), och att anslutningen till detta system inte var obligatorisk.

166 Den omständigheten att parlamentet inte har vidtagit någon liknande åtgärd för att minska den pension som betalas enligt ledamotsstadgan visar dessutom inte att 2023 års beslut står i strid med principen om skydd för parlamentets oberoende.

167 Den aktuella anmärkningen saknar följaktligen fog och ska därför avfärdas, utan att det är nödvändigt att pröva parlamentets avvisningsyrkande.

b) Anmärkningen om åsidosättande av principen om likabehandling

168 Principen om likabehandling har åsidosatts när två kategorier av personer, vars situation inte påtagligt skiljer sig åt i vare sig faktiskt eller rättsligt hänseende, behandlas olika, eller när olikartade situationer behandlas lika (dom av den 9 mars 2023, Grossetête/parlamentet, C-714/21 P, ej publicerad, EU:C:2023:187, punkt 102).

169 I förevarande fall har sökandena i huvudsak hävdat att det förhållandet att det i 2023 års beslut genomförs en betydande minskning av pensionsbeloppen enligt SFTP för att avlasta parlamentets budget och därmed skydda de europeiska skattebetalarna, samtidigt som någon motsvarande åtgärd inte har vidtagits i fråga om den pension som betalas enligt ledamotsstadgan, utgör ett åsidosättande av principen om likabehandling, något som inte beaktades innan detta beslut fattades.

170 Såsom sökandena själva har påpekat har EU-domstolen tidigare slagit fast att, med hänsyn till skillnaderna mellan det pensionssystem som gäller enligt ledamotsstadgan och SFTP, varvid det förstnämnda till skillnad från det sistnämnda är obligatoriskt och uteslutande finansieras genom unionens budget, innebär skillnaderna mellan systemen inte i sig ett åsidosättande av principen om likabehandling, oavsett eventuella likheter mellan dessa två pensionssystem (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 mars 2023, Grossetête/parlamentet, C-714/21 P, ej publicerad, EU:C:2023:187, punkt 105). I motsats till vad sökandena har hävdat innebär den omständigheten att EU-domstolen gjorde denna bedömning i samband med en prövning av rättsenligheten av det beslut av den 10 december 2018 som nämns i punkt 76 ovan, ett beslut som endast avsåg pensioner som ännu inte hade förfallit till betalning när det trädde i kraft, inte att denna slutsats inte äger tillämplighet i förevarande mål, eftersom den grundade sig på de generella skillnaderna mellan SFTP och det pensionssystem som gäller enligt ledamotsstadgan.

171 Den nu aktuella anmärkningen ska därför avfärdas, utan att det är nödvändigt att ta ställning till parlamentets avvisningsyrkande.

172 Härav följer att sökandena inte kan vinna framgång med invändningen om att 2023 års beslut är rättsstridigt på grund av att det strider mot principen om skydd för parlamentets oberoende och principen om likabehandling.

173 Med de överväganden som i det föregående har gjorts ska sökandenas talan i respektive mål ogillas.

IV. Rättegångskostnader

174 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.

175 Parlamentet har yrkat att sökandena ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökandena har tappat målen, ska parlamentets yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (andra avdelningen i utökad sammansättning)

följande:

1) Talan ogillas i samtliga mål.

2) Enrique Barón Crespo och de övriga sökande, vars namn anges i bilagan, ska ersätta rättegångskostnaderna.

Marcoulli Schwarcz Madise

Valasidis Spangsberg Grønfeldt

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 17 december 2025.

Underskrifter